

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Praxis Et Brevis Declaratio Viæ Spiritvalis

Palma, Luis de la

Antverpiae, 1634

Declaratio huius Exercitij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60472)

nuper facta sunt in Meditatione de duobus vexillis.

Notandum ad hæc, quòd ubi affectum sentimus paupertati perfectæ, quæ tum in spiritu tum in rerum abdicatione consistit, aduersantem, & ad diuitias magis inclinantem, multùm confert ad eum elidendum, petere à Deo, licet renitente carne, vt ad paupertatem eiusmodi sectandã nos eligat; seruabimus tamen intereã desiderij nostri libertatem, quã liceat conuenientiore diuino seruitio viam inire.

Declaratio huius Exercitij.

FInis huius Meditationis (vt dictum) est insistere, & vim facere in eo, quòd non possit esse perfecta paupertas spiritualis in eo, qui, quantum in se est, non etiam est dispositus ad actua- lem: nec verum fit, quòd is omnem à se diuitiarum amorem reiecerit, qui

M 2 non

non etiam paratus est eas actu deferre, vbi id maior Dei gloria maiorque spiritus profectus requireret. Et quamuis adhuc nihil debeat concludere circa diuitiarum retentionem vel abdicationem (illa enim resolutio differtur in tempus electionis;) interim tamen cogitet se omnia re ipsâ reliquisse, vim faciendo in eo quòd nec illa nec quiduis aliud desideret, si non sit futurum ad Dei Domini nostri gloriam: ita vt desiderium Deo melius perfectiusque seruiendi, illum solùm moueat ad aliquid acceptandum vel respiciendum.

Forma huius Meditationis valdè similis est parabolæ, quam Christus Saluator noster proposuit de seminatore; notando quatuor classes, aut hominum genera, qui idem verbum Dei audiunt, diuersis tamen effectibus.

Prima est eorum qui verbum Dei audiunt, sed statim se auertunt, & obliuiscuntur.

Secunda eorum qui cum gaudio audiunt,

audiunt, sed in tempore tentationis recedunt, & idem deserunt.

Tertia eorum qui audiunt, & illud cum gaudio suscipiunt, sed diuitiarum rerumque temporalium concupiscentia illud suffocat, atque ita fructum non referunt.

Quarta eorum qui audiunt, & illud conseruant, & velut terra pinguis beneque culta vberem fructum adferunt in patientiâ. Certum est quòd Saluator eas quatuor hominum classes proposuerit, vt, animaduerso earum discrimine, singuli conarentur esse de classe meliorum, ac sese disponere ad referendum fructum quem postremi referunt: eo modo in hoc Exercitio nobis proponuntur tres classes, siue tria genera hominum, qui omnes temporalia bona possident; & omnes à se eorum affectum & amorem remouere volunt; & diuersa ad hoc omnes proponunt media, vt, considerantes eam quæ inter illos est differentiam, optimum eligamus.

IN PRIMO PRÆLUDIO historiæ notandum, quòd quando supponitur, quòd isti homines decem millia ducatorum acquisiuerint non debite, non velit dicere, quòd ea iniuste & contra conscientiam acquisiuerint; quia tali casu res nullam haberet difficultatem: quia non tantum obligarentur ad remouendum à se omnem eorum affectum inordinatum, verum etiam ipsa decem millia male & iniuste acquisita actu & re ipsa restituere deberent: sed loquitur conuenienter intentioni præfenti istorum hominum qui eam pecuniam acquisiuerunt, non tam moti amore Dei quàm earum pecuniarum amore, & maximè propter respectus humanos, non verò diuinos aut spirituales.

De illis hominibus dicit, quòd meliùs sibi consulentes agant de suâ salute, & quærendo inueniendoque Domino nostro, cum maiori pace & sui spiritus satisfactione: & vt hoc consequantur, omni modo pondus & impedimen-

dimentum, quod affectus ille diuitiarum secum trahit, à se remouere conantur. Huc vsque peruenit historia: in quâ paucis verbis describitur dispositio, quam is qui exercetur habet; quæ est, primò, Decretum saluandi se; secundò, Desiderium inueniendi Deum cum pace & satisfactione; tertio, Desiderium extirpandi omnem affectum inordinatum ad diuitias. Et sistendo in illo Puncto etiam requiritur, vt se determinet ad deserenda ea etiam cum effectu, si id futurum sit ad maius Dei obsequium, & animæ ipsius maiorem profectum.

IN SECUNDO & TERTIO PRÆLUDIO nihil est particulare quod notetur.

Meditatio continet tria Puncta, quæ sunt, considerare statum & dispositionem hominum secundum tres istas classes, vt meliorem eligamus.

Prima classis est eorum qui volunt, & numquam velle desinunt; ex aliâ tamen parte propter diuitiarum amorem eas deserere nolunt, quamquam ab ea-

rum amore se vellent expedire. Et ex hac luctâ & affectuum contradictione nascitur dilatio mediorum, quæ tepidorum solet esse tentatio: qui omnia sua de die in diem differunt, donec tandem omnia mors abrumpat.

Secunda classis est eorum qui omnem affectum & amorem inordinatum diuitiarum exuere volunt, sed cum proposito eas re ipsâ non deserendi; qui tamen in eo decreto perseverantes, dispositi & parati sunt quæuis media arripere ad corrigendam affectus istius inordinationem: illi sunt de quibus dicit sanctus Pater noster in Præludio in ordine ad electionem, quòd prius concludant quoad media quàm quoad finem; cum tamen contrarium fieri debeat: nam, secundum rectam rationem, prius semper est, intendere finem, & postmodum, eligere media. Atque ita, bono ordine procedendo, primum est, decernere seruire Deo, & quærere suam salutem; secundum, videre, num ad illum finem expediat
reti-

retinere an deserere diuitias: verùm isti faciunt contrarium; quia primò constituunt retinere diuitias, postmodum verò tractant de seruiendo Deo illis retentis, Deum sic in suam sententiam pertrahere conantes, & ad eum viâ quâ ipse eos ducit sequendum, se non determinantes.

Tertia classis est eorum qui omnem diuitiarum affectum à se remouere volunt, & hoc illo modo, vt ne affectum quidem habeant ad diuitias acquisitas retinendas, vel non retinendas, sed solum eatenus volunt, quatenus illis Deus inspirauerit, & ipsi magis diuino seruitio, & ad Dei Domini nostri laudem & gloriam conueniens fore iudicauerint: hoc solum contendentes, ne se ad vnâ aut alteram partem, nisi solo diuinæ Maiestatis seruitio ad hoc moueantur, determinent, ita vt solum desiderium meliùs Deo Domino nostro seruiendi eos moueat ad ea vel retinenda vel deserenda. Et cum ea sit optima dispositio, vt à nobis om-

nem inordinatum affectum remoueamus, euidens est, quòd eam modis omnibus procurare debeamus, & primorum illorum & secundorum sufficere nobis non debeat dispositio.

Colloquia eadem erunt quæ in Exercitio de duobus vexillis. Vnum solùm notandum; quòd si in me aliquam vel circa paupertatem, vel circa diuitias animaduertentem repugnantiam, multùm iuuabit ad illam superandam, si in colloquiis à Deo Domino nostro petam, vt me vocet, & eligam contrarium eius quod mihi maximè in votis est. Exempli causâ; si à Domino peterem (carne licet contradicente) me ad actualem paupertatem vocare dignaretur, quia hoc opto, peto & supplico, vt det quod ad obsequium & gloriam diuinæ bonitatis futurum sit: nam vbi voluntatem meam & orationem flexero ad id quod meæ sensualitati contrarium est, ad indifferentiam quæ quæritur facillè perueniam. Eodem quis Exercitio vti
pote-

poterit in materiâ honoris, deliciarum, & similibus. Verbi gratiâ, quoad affectum honoris possunt proponi tres hominum classes, qui inordinatum illum affectum à se remouere, cordisque humilitatem impetrare volunt.

Prima, quæ humilitatem quidem desiderat, sed omnia quæ ad eam obtinendam possunt iuuare media reijcit, differtque vsque ad horam mortis.

Secunda, quæ eandem optat per quæcumque media, verùm aliqua excipit; qualia sunt, nolle talem vel talem iniuriam, vel à tali personâ; vel nolle talem contemptum, non consentire tali humiliationi; vel non admittere tale officium, &c. & in aliis ad quæuis se paratum offert.

Tertia, quæ se, quantum in se est, disponit ad ferendas qualescumque iniurias, parata à se remouere quosuis honores, & quosuis humiliationes admittere, prout viderit fore ad maiorem Dei gloriam & animæ suæ profectum.

Vt

Vt autem vim huius Exercitij meliùs quis intelligat , multùm iuuabit , illud collocare in materiâ sanitatis corporalis ; vnde clariùs constabit quod dicimus.

Adducamus in medium tres infirmos , omnes in eodem periculo constitutos , & omnes idem salutis adipiscendæ desiderium habentes.

Primus à nullâ re noxiâ vult abstinere , nec vllam rem suæ sanitati profuturam admittere , nullam medicinam sumere , abreptus à præsentis gustu , curationem in aliud tempus differendo.

Secundus agit de sui curatione , sed Medicum vult habere pro suo libitu , petendo pharmaca pro suo gustu , medicinas quasdam admittendo , alias rejiciendo.

Tertius totum se tradit in manus Medici , vt de se disponat , nullo habito sui affectus aut voluntatis respectu , prout videbit conuenire optatæ suæ salutis. Certum est , quòd ex tribus illis

lis infirmis primus in summo periculo moriendi versetur; secundus, vt minimum, non recuperandi sanitatem; tertius solus superest qui spem habet curationis. Porro si spes illa sanitatis corporalis, quæ non est omnino certa, hominem prudentem eò adducat, vt se Medico committat, seque ad quæuis subeunda remedia, quantumuis dura, offerat; quantò magis debet homo se totum diuinæ committere voluntati, vt certam spem æternæ suæ salutis nanciscatur?

De tribus gradibus Humilitatis.

Textus Exercitiorum S. Patris nostri sic habet:

Antequam electionum materiam aggrediamur, vt ad capeffendam germanam Christi doctrinam affectum nostrum disponamus, apprimè iuuat consi-

consi-